

WRZESIEŃ 2018. KONFERENCJA: JAK TWORZYĆ ZDROWE WSPÓLNOTY

---

1. **„Kościół nie jest klubem rzekomo doskonałych, lecz zgromadzeniem pojednanych grzeszników zmierzających do Chrystusa z wszystkimi ich ludzkimi słabościami.” Jan Paweł II**

Kościół – wspólnota świętych grzeszników. Święci – bo zanurzeni w świętości Trój-jedynego Boga w sakramencie chrztu. Grzesznicy – bo słabość ludzka i skłonność do zła jest głęboko w nas. Jezus przygarnia nas, obmywa swoją Krwią i prowadzi drogą świętości, każdego z nas osobiście. Kościół jest wspólnotą niedoskonałą. Jest piękną wspólnotą – wielkie bogactwo powołań i charyzmatów. Jednocześnie słabość i grzech, które drażną nasze serca oszpecają i burzą jedność i piękno obrazu. W Kościele, który jest wielką wspólnotą uczniów Chrystusa są małe grupy, małe wspólnoty... najmniejszą jest rodzina chrześcijańska, którą nazywamy Kościołem Domowym. Parafia jest Kościołem lokalnym, a więc jest budynek-świątynia, proboszcz i terytorium na którym mieszkają ludzie przynależący do tej parafii. Diecezja to Kościół partykularny, dużo większe terytorium, kilkadziesiąt parafii i biskup, który jest pasterzem diecezji, wreszcie cały Kościół Powszechny z papieżem, który jest pasterzem Kościoła. Wszyscy współtworzymy Kościół, jesteśmy jakoś odpowiedzialni za wzrost, rozwój, każdy z nas inaczej. Inaczej proboszcz, inaczej lider wspólnoty, inaczej biskup, inaczej zwyczajny członek wspólnoty. Kościół nieustannie wzrasta, rozwija się. W Kościele są małe grupy, wspólnoty-komórki, które powstają z inicjatywy oddolnej poprzez pobudzenie duchowe - tych małych wspólnot na świecie są setki tysięcy. Taką wspólnotą my jesteśmy.

2. **MAŁE GRUPY ŚWIADOME CELU – jak tworzyć zdrowe wspólnoty** to książka, która ukazała się rok temu w serii Nowej Ewangelizacji, a którą w dużej ilości rozprowadziliśmy w naszej wspólnotcie, myślę, że niektórzy z was zdołali ją przeczytać. Autor Steve Gladen podaje nam kilka ważnych wskazówek, jak budować zdrowe wspólnoty. Nasza wspólnota początki miała w roku akademickim 1997/98, a więc 20 lat temu – dziękując Bogu za to wszystko co się wydarzyło przez te lata, za działanie Ducha Świętego w nas i przez nas, za każdego człowieka, chłopaka, dziewczynę, którzy przyszli do nas. Dziękując Bogu chcemy jakby na nowo sięgnąć do źródeł, aby poprzez pewne kryteria spojrzeć na wspólnotę, na siebie samego, aby dalej dobrze budować. Steve Gladen pisze: **„Bardzo mała wspólnota może być bardzo zdrowa, duża wspólnota może być bardzo chora.”** Bardzo dotknęła mnie ta myśl bo jesteśmy dużą wspólnotą – czyżby nasza wspólnota była bardzo chora?...

Steve Gladen pisze, że „zdrowa wspólnota będzie koncentrowała się na rozwoju przez zrównoważoną realizację 5 celów biblijnych:

Mt 28, 19 – Braterskie relacje

Mt 28, 20 – Uczniostwo

Mt 22, 39 – Służba

Mt 28, 19 – Ewangelizacja

Mt 22, 37 – Uwielbienie”

Świadomość celów jest bardzo istotna gdy powstaje i tworzy się wspólnota, każda wspólnota musi odkryć jaka jest wola Pana co do jej istnienia i działania małych grup. My w lipcu 1998 roku w Kaniach Helenowskich na rekolekcjach słuchając Pana, modląc się i rozmawiając ze sobą odkryliśmy, że jesteśmy dla ewangelizacji, szczególnie młodych ludzi, którzy podjęli studia w Warszawie i zamieszkali w akademikach – na terenie naszej parafii było wtedy 10 akademików. Strategia oikos została nam dana i od razu zaczęło to funkcjonować. Dziś gdy przyglądamy się wspólnocie w perspektywie 20 lat w kontekście 5 biblijnych celów widzimy po pierwsze silne relacje, przyjaźnie, które powstawały i powstają między ludźmi z różnych stron Polski co też zaowocowało dużą ilością małżeństw, które zrodziły się we wspólnocie na przestrzeni tych lat, jesteśmy dużą wspólnotą, ale przez to, że są małe grupki i kładziemy nacisk na budowanie mostów przyjaźni, braterskich relacji, otwierania się na siebie, zaufania i wzajemnej pomocy. Uczniostwo to formacja duchowa, wewnętrzna poprzez uczestnictwo w spotkaniach wspólnoty, rekolekcjach, konferencjach – ale przede wszystkim osobisty wysiłek wdrażania usłyszanego Słowa Bożego w nasze życie z pomocą Ducha Świętego „**Beze mnie nic nie możecie uczyć**”. Uczniostwo to taki pion we wspólnocie, w którym wszyscy uznajemy, że Jezus, który jest naszym Panem jest Nauczycielem i Mistrzem, a my Jego uczniami. Uczymy się jak żyć według kryteriów Jego Ewangelii, jak Jego nauczanie stosować w naszym życiu. Owocem formacji jest miłość w działaniu czyli służba – zaangażowanie w różne posługi we wspólnocie. Służba to manifestacja trynitarnej miłości Boga w działaniu. Najczęściej wewnątrz wspólnoty, ale też na zewnątrz, a więc w naszym oikos. Tak więc doświadczając we wspólnocie formacji dokonuje się przejście od biernego oczekiwania, przyglądania się, że mnie inni obsługują do zaangażowania się w służbę różnego rodzaju – mamy we wspólnocie wiele diakonii. Szczególną formą służby jest zaangażowanie się w ewangelizację, która jest naszym powołaniem. Jesteśmy przecież misjonarzami – świadkami Jezusa tam gdzie jesteśmy – w każdej chwili, w naszym oikos. Ale również we wspólnocie ewangelizujemy się nawzajem. Każde nasze spotkanie jest uwielbieniem Boga, słuchaniem Jego Słowa, wyznawaniem, że Jezus jest naszym Panem, zanurzaniem się w miłość Ducha Świętego. Każdy kto tu przychodzi na spotkanie może spotkać Jezusa tak jak my spotykamy i każde spotkanie koryguje nas to znaczy poprzez światło Ducha

Świętego rozpoznajemy, że Pan swoim Słowem nawraca nas, mówi do nas oczyszczając nas, oświecając i jednocząc się z nami w miłości. Są też różne wezwania do ewangelizacji, które podejmujemy jako wspólnota, np. Kurs Alpha, Przystanek Jezus, rekolekcje parafialne – tu podejmujemy służbę przez modlitwę, świadectwo, śpiew, rozmowy i obecność jako wspólnotowy zespół, który prowadzi czy kurs Alpha, czy rekolekcje parafialne, czy nasze zaangażowanie w Przystanek Jezus. Wreszcie uwielbienie to spotkanie z Jezusem na górze Tabor, na której Jezus objawia nam chwałę swojego Bóstwa i nas przemienia w mocy Ducha Świętego. Inaczej mówiąc doświadczenie we wspólnocie chrztu w Duchu Świętym poprzez uwielbienie Boga daje każdemu z nas tę nowość, która w Biblii ukazuje nam cel naszego wędrowania przez świat to znaczy dom Ojca. Duch Święty gdy zstępuje na nas daje nam nowe życie, buduje i tworzy naszą wspólnotę i uzdalnia nas do oddania chwały Bogu i proroczej misji Kościoła wobec całego świata. Nie może modlitwa we wspólnocie zanikać, wręcz odwrotnie jakość naszej modlitwy ma się udoskonalać tak, aby też modlitwa nasza osobista w zaciszu izdebki naszego serca doskonalila się i już nie była marginesem naszej codzienności, ale wartkim nurtem strumienia Wody Żywej przepływającej przez centrum naszego życia.

3. Te 5 celów biblijnych określa zdrową wspólnotę w takim sensie, że każdy z nich realizuje się i doskonali się w sposób zrównoważony do każdego. To znaczy - nie może tak być, iż jeden lub dwa z tych celów bardzo mocno rozwiną się kosztem innych, albo odwrotnie któryś pion zanika, minimalizuje się. Wtedy bowiem wspólnota dryfuje i może doprowadzić do katastrofy. Nie może zabraknąć realizacji żadnego z tych celów – każdy z nich jest równie ważny ponieważ między nimi są takie zależności, które ukazują niezbędność w budowaniu zdrowej wspólnoty.

Gdy zaniedbamy we wspólnocie pierwszy cel, a więc relacje przyjazne bardzo łatwo staniemy się gronem ludzi, którzy są anonimowi dla siebie, nie znają się, patrzą na siebie podejrzliwie, krytycznie się oceniają – niewiele o sobie wiedzą i nic ich nie łączy, zamknięci, nieufni.

Gdy zaniedbamy uczniostwo będzie brak formacji, nasza modlitwa, a nawet posługa ewangelizacyjna będzie z jednej strony emocjonalnym przeżyciem bez odniesienia do naszej szarej codzienności, a w naszej ewangelizacji będzie pusty aktywizm. Formacja służy budowaniu w nas nowego człowieka żyjącego w Duchu Świętym.

Gdy zaniedbamy służbę wszyscy będą przyglądali się jedni drugim czekając, że ktoś się będzie nimi zajmował, że ktoś powinien ich obsługiwać, pomagać im, aby im było lepiej i będą rozczarowani wspólnotą i sobą.

Gdy zaniedbamy ewangelizację, będziemy świetnym towarzystwem przyjaciół, może nawet sobie pomagali nie wychodząc na zewnątrz, nasza modlitwa będzie dla nas wielkim przeżyciem, ale może powodować sekciarskie zamknięcie się we wspólnocie w postawie wyniosłości i dumy wobec ludzi którzy nie są z nas.

Gdy zabraknie piątego celu, a więc modlitwy, uwielbienia to już całkowita katastrofa bo wtedy spotkania nasze mogą być towarzyskimi pogaduszkami, plotkarstwem, zabawą i aktywnością dobroczynną dla poprawienia sobie samopoczucia - może wysłuchamy jakiegoś wykładu i podyskutujemy, ale nie będzie to miało odniesienia do naszego życia. Może nawet spróbujemy innych ewangelizować - nawracać, ale to będzie ideologizm propagandowy z posmakiem wyniosłości. Bez modlitwy i uwielbienia ewangelizacja jest pustym aktywizmem nie przynoszącym owocu, będzie tylko karmą naszej pychy i wyniosłości, będziemy też mieli dużo pretensji jedni do drugich oceniając, przedkładając różne niespełnione ambicje.

Dlatego też zobaczcie jak ważne jest zrównoważenie tych 5 pionów – celów wspólnoty w realizacji. Proponuję abyśmy poprzez pryzmat tego nauczania przyjrzeni się naszej całej wspólnocie, naszej małej grupce i samemu sobie. Który pion słabuje trzeba go udoskonalić, rozwinąć, podbudować, spróbujemy dokonać rozeznania z pomocą Ducha Świętego - ewangeliczna rewizja życia – po to, aby zastosować reformę na drodze naszego nawrócenia. Gdy będziemy rozmawiali o małej grupce to nie może być szemraniem, narzekaniem, aby nasza ocena nie budziła w nas zniechęcenia lecz dla dobrych pomysłów dla naszego nawrócenia na poziomie grupki. To samo na poziomie rozeznania indywidualnego każdego z nas. Wszystko to ma służyć naszemu dobru, doskonaleniu się, wzrostowi duchowemu. Dziękujemy Panu za wspólnotę, za to, że jesteśmy, za dobro, które doświadczamy - i za to, że możemy widzieć pewne niedoskonałości i możemy się udoskonalać.

PLAN SPOTKANIA

1. UWIELBIENIE

- modlitwa do Ducha Świętego – Niechaj zstąpi Duch Twój... języki
- Ef 2, 19-21 – *Jezus Chrystus jest Panem Alleluja...* języki
- Ef 4, 11-15 – *Jezus najwyższe imię...* uwielbienie Jezusa, który jest...
Święte imię Jezus...

Dzielenie - Co Jezus zrobił dla mnie, co ja dla Jezusa? (20 min. nie dłużej)

Pieśń: *Jezu Tyś jest światłością mej duszy...*

2. SŁOWO BOŻE Dz 2, 42-47

3. KONFERENCJA

Konferencja ks. Romana (**wysłuchać nagrania – nie czytać**)

4. POGŁĘBIENIE:

Rozmowa – rozwój duchowy małej grupki według 5 celów; propozycje dotyczące wspólnoty, poziom rozwoju 5 pionów w każdym z nas...

5. DZIĘKCZYNIENIE I PROŚBY

Pieśń: Jak dobrze jest dziękować Ci, Panie...

Modlitwa dziękczynna spontaniczna wokół treści konferencji:

Pieśń: Szukajcie wpierw Królestwa Bożego...

modlitwa prośb w intencji Kościoła i naszej wspólnoty...

modlitwa wstawiennicza za osobę po prawej stronie

Jezu, jedyny pasterzu Twojej owczarni...

OJCZE NASZ i benedykcja...

6. OGŁOSZENIA:

Koniecznie przeczytaj:

KURS LIDERÓW – podręcznik ewangelizacji komórek parafialnych – wprowadzenie od 5 do 34 str. Tekst elektroniczny znajduje się na stronie Wody Życia w zakładce materiały.

UWAGA – rekolekcje:

5-7 października – szkolenie ekipy kursu Alpha - Kanie

26-28 października - rekolekcje dla animatorów wspólnoty - Kanie